

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg sige, at ogsaa jeg har mine store Betænkeligheder ved den Fordeling af Embederne i Klasser, som Lovforslaget bestemmer, den synes mig ikke rigtig principfast. Jeg forstaaer i alt Fald ikke Princippet. Det forekommer mig, at Fordelingen har i høj Grad Tilfældighedens Præg. For at faa ændret paa de nuværende uheldige Forhold, at særlig de større Embeder findes paa Øerne og de mindre i Jylland, navnlig Vestjylland, har man lavet en Fordeling, hvor man ligesom paa Slump, kan jeg sige, tager Halvdelen af Embederne i hver af de tre Lønningsklasser og lader denne Halvdel fordeles paa Stifterne saa vidt muligt i ligeligt Forhold efter Antallet af Embeder i hvert Stift, medens den anden Halvdel bliver staaende. Det er ret tilfældigt. Hvorfor ikke tage de tre Fjerdedele, hvorfor ikke tage den ene Fjerdedel? Det er muligt, at den højtærede Kultusminister vil kunne oplyse, hvorfor man er gaaet til at tage Halvdelen. Det vil bevirke, at de fleste — det vil vise sig efter Udregningen — store Embeder fremdeles vil blive ved at være paa Øerne. Endelig er der den Bestemmelse i Lovforslaget, som den højtærede Kultusminister fremhævede ret stærkt i sit Forelæggelsesforedrag, at man af Hensyn til Menighederne — idet det undertiden kan tænkes, at en Sognemenighed, der har et Embede, som efter Ansættelsen er kommet til at høre til første eller anden Lønningsklasse, kunde ønske at faa en yngre Præst, der ellers kun kunde søge Embeder af tredje Lønningsklasse — har ordnet det saaledes, at de godt vil kunne faa denne Mand, men paa den Betingelse, at saa rykker Embedet ned i tredje Lønningsklasse, medens et andet Embede i Stiftet, det, som har den ældste Præst, stiger op til den højere Lønningsklasse. Nu tror jeg ganske vist, at det ikke er noget, som vil ske ret hyppigt, men paa den anden Side kan der neppe være Tvivl om, at det vil ske i adskillige Tilfælde, og dér vil man altsaa indenfor de enkelte Stifter faa denne tilfældige Omveksling, idet Embeder, der tidligere har været første Klasses, gaar ned til at blive anden Klasses, og anden Klasses gaar ned til at blive tredje Klasses. Det synes mig hverken for Embederne eller Præsterne at være heldigt. Ja, maaske kan det for en ældre Præst, der sidder i et anden Klasses Embede, være ganske heldigt, at han pludselig uden nogen som helst Foranled-

ning fra hans Side eller fra Administrationens Side, men blot fordi der et eller andet Sted i Stiftet er en Menighed, som gerne vil have en ung Præst, rykker op til at være en første Klasses Mand. Der er heri, synes jeg, en Smule Lotterispil, for megen Tilfældighed.

Jeg er ikke helt utilbøjelig til at tro, at Ordningen havde været nok saa god, hvis man havde undladt at fastsætte disse Lønningsklasser og i Stedet for havde fordelt den samlede Lønningsmasse Landet over efter Anciennet. Jeg kender nok — ogsaa fra kirkeligt Udvalg — de Indvendinger, der kan gøres imod en saadan Ordning. Der er blevet indvendt, at man derved let kom ind paa, at en Præst blev siddende i det Embede, han indehavde, i al sin Levetid, og at det var heldigt for Præsterne, at der dog var en lille Ting, som trak dem til at søge andre Steder hen, at der fremdeles bevaredes en lille Tilbøjelighed til ogsaa af økonomiske Grunde at søge Forflyttelse. Jeg ved nu ikke, om denne økonomiske Spore til Forflyttelse er saa overmaade meget værd, i alt Fald skulde dog den egentlige gyldige Spore til at drive Præsterne til at søge Forflyttelse i overvejende Grad være af en helt anden Art, bero paa aandelige Forhold, paa Forholdet til Menigheden o. s. v. Jeg er, som sagt, lidt tilbøjelig til at tro, at man fik en mere rational Ordning, ikke saa meget undergivet Tilfældigheder eller det lotteriagtige, ved at tage den anden, af mig nævnte Ordning. Da der imidlertid er denne Bestemmelse, at Loven om 5 Aar skal til Revision, skal jeg ikke her ved første Behandling bestemt modsætte mig den i Lovforslaget nævnte Ordning. Sagen vil rimeligvis komme i et Udvalg, hvor der kan blive Lejlighed til mange Forhandlinger og til at se, hvorledes Stemningen er, og ogsaa til nærmere Forhandling med den højtærede Minister, men, som sagt, Ordningen i Lønningsklasser er mig ikke tiltalende.

Der er et Spørgsmaal, jeg vil rette til den højtærede Kultusminister og bede ham om at besvare. Jeg gaar ud fra, at Ancienneteten medtages ved en Forflyttelse til et Embede i en højere Lønningsklasse, saa at den gælder overfor de højere Alderstillæg. Jeg kan maaske gøre det tydeligt ved at tage et Eksempel. En Præst, der er 38 Aar, og som har siddet 10 Aar i et Embede af laveste Lønningsklasse, har altsaa 2,000 Kr. plus 2 Alderstillæg, hvert paa 400 Kr., i alt 2,800 Kr. Hvis han nu er Kandidat fra 26 Aars-